

Arrest

nr. 278 171 van 30 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen 9 december 2020, dient op 16 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 2 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster wordt gehoord op 2 maart 2022.

1.3. Op 19 mei 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die op 23 mei 2022 aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten en in Jordanië geregistreerd te zijn als Palestijns vluchteling bij het United Nations Relief and Works Agency (UNRWA). U bent een Arabisch soennitisch moslim, geboren op 1 oktober 1983 in Saoedi-Arabië. Uw vader werkte daar destijds als leerkracht Engels. Toen u in het zesde leerjaar zat, bent u met uw ouders teruggekeerd naar Jordanië en hebt u zich gevestigd in de wijk Bayadir Wadi al-Sir in Amman.

U hebt een diploma Bankwezen en Financiën behaald en van 2007 tot 2016 hebt u gewerkt bij The Housing Bank for Trade and Finance. Daarna was u huisvrouw.

Op 18-jarige leeftijd bent u gehuwd met K.M.I.A.H.. Jullie hebben drie kinderen: Ba. (°10.05.2003), Bo. (°10.12.2004) en S. (°01.06.2007). In 2011 zijn jullie officieel gescheiden en kreeg K. de voogdij over de kinderen.

Daarna wou uw familie u uithuwelijken aan de oom van de echtgenote van uw broer. U zag dit niet zitten omdat deze persoon een mentale beperking had, dus u hebt hem 2000 dinar aangeboden zodat hij aan uw ouders zou zeggen dat hij niet meer met u wou trouwen.

In 2012 bent u getrouwd met M.S. (O.V. 9.183.011; C.G. 20/19670). Jullie hebben drie kinderen: Mo. (°30/04/2014), F. (°24/07/2015) en Mu. (°07/03/2017). Jullie woonden in de wijk Tabarbour in Amman.

Op een dag kwam M. thuis en zei hij dat hij problemen had op het werk waardoor jullie tijdelijk moesten verhuizen. Jullie zijn toen uitgeweken naar de stad Anjara. Ongeveer één à twee maanden later was u uitgenodigd bij uw ouders vanwege het bezoek van uw zus uit de Verenigde Staten. Toen u bij uw ouders aankwam, werd u opgesloten omdat uw vader had vernomen dat M. u had bedrogen met een lid van de invloedrijke familie A.. Omdat uw vader vreesde dat de familie A. wraak zou nemen via u of uw kinderen, mocht u de woning van uw ouders niet meer verlaten, behalve om op bezoek te gaan bij U. S., een buurvrouw die in hetzelfde gebouw woonde. Wanneer u bij U. S. op bezoek ging, had u af en toe contact met uw echtgenoot en hij stelde voor dat jullie samen Jordanië zouden verlaten. Hij regelde de reis en op een dag bent u rond middernacht met uw kinderen stiekem naar de wijk Jabal al-Hussein gegaan, waar M. een overnachting had geregeld. De volgende dag nam u samen met M. en jullie drie kinderen in Amman het vliegtuig naar Wenen. Bij aankomst in Oostenrijk op 12 juli 2018 hebt u samen met M. om internationale bescherming verzocht omdat u de familie A. vreesde. Op 30 april 2020 werd jullie verzoek definitief verworpen. U bent daarna samen met M. en de kinderen naar België gereisd en op 16 december 2020 hebben jullie bij de bevoegde Belgische instanties een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Bij een terugkeer naar Jordanië vreest u enerzijds de familie A. vanwege het overspel van M.. Voorts vreest u uw eigen familie omdat u sinds eind januari 2022 feitelijk gescheiden bent van M. en uw familie dit niet aanvaardt omdat u in het buitenland woont. Mocht u terugkeren naar Jordanië zou uw familie u uithuwelijken en zou u uw kinderen niet meer mogen zien. Tot slot vreest u een gevangenisstraf want u hebt vernomen dat u door een rechtbank in Amman bij verstek bent veroordeeld omdat u de uitstaande bedragen van een lopende hypotheek niet hebt afgelost.

Ter staving van uw verzoek legt u een originele puntenlijst en een attest van de Housing Bank in verband met een hypotheek neer, alsook kopieën van de volgende documenten: een UNRWA Family Registration Card, vervalste Italiaanse identiteitskaarten, een scheidingsakte van uw eerste huwelijk, geboorteaktes van uw twee zonen, een screenshot van een dreigbericht van uw broer, een fatwa, een vonnis van de rechtbank, een diploma Bankwezen en Financiën en een vaccinatieboekje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Jordanië de bijstand van de UNRWA verkreeg. De vaststelling dat u bij de UNRWA geregistreerd staat als vluchteling van 1948, betekent niet dat het CGVS ipso facto artikel 1D van de vluchtelingenconventie moet toepassen. Immers, wanneer een verzoeker, zoals u, de nationaliteit verworven heeft van een derde land, in casu Jordanië, geniet hij de bescherming van dat land en valt hij niet langer onder het toepassingsgebied van artikel 1D van de vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming verder onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

*Vooreerst verklaart u dat een rechtbank in Amman u bij verstek heeft veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden en de betaling van een bepaalde som geld omdat u na uw vertrek uit Jordanië gestopt bent met het aflossen van de uitstaande bedragen van een hypotheek. Dit door u aangehaalde motief houdt echter **geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie**, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De door u aangehaalde feiten zijn immers **gemeenrechtelijk van aard** en zijn aldus vreemd aan de criteria van de Conventie. U toont aldus geenszins het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de vluchtelingenconventie, aan. Bovendien dient aangestipt dat u **geen elementen** aanbrengt die erop wijzen dat u, omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie voorziene criteria, **disproportionele bestraffing** riskeert. Bovendien geeft u slechts blijk van een lacunaire kennis over de inhoud van het vonnis en dit doet afbreuk aan de ernst van deze feiten. U stelt dat u door een rechtbank in Amman werd veroordeeld, maar u weet niet door welke rechtbank. Evenmin weet u of u effectief werd opgeroepen om te verschijnen voor de rechter. U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden en de betaling van een som geld, maar u weet niet over welk bedrag het gaat. U probeert uw vage verklaringen te justificeren door voorop te stellen dat u de details van het vonnis niet kent omdat u niet gefocust was op de details en omdat het voornaamste voor u was dat u niet meer in Jordanië was. Deze uitleg kan echter niet volstaan om uw vage verklaringen te vergoelijken. Uw nalatige houding is immers geenszins in overeenstemming met of getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging voorzien in de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van u als verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat u zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van uw vluchtrelaas. U blijft hier desgevallend in gebreke (CGVS, pp. 7-10).*

Wat betreft de problemen vanwege de buitenechtelijke relatie die M. heeft gehad met N. A., dient opgemerkt dat het CGVS van oordeel is dat aan het overspel van uw man en de problemen die hij hierdoor zou hebben gekend, geen geloof kan worden gehecht. Het CGVS wenst in dit kader te verwijzen naar de omstandig gemotiveerde beslissing die werd genomen in hoofde van M.:

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U verklaart dat u een geheime liefdesrelatie had met N. A. en dat zij lid is van de in Jordanië invloedrijke familie A. (CGVS, pp. 14-15). Er dient echter vastgesteld dat uw verklaringen over N. A. en haar familie dusdanig vaag en oppervlakkig zijn dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U stelt dat u N. leren kennen hebt in juli of augustus 2017. Ongeveer twee maanden na jullie kennismaking zijn jullie over privé zaken beginnen praten en eind 2017 zijn jullie een liefdesrelatie begonnen. Jullie hebben één keer seksuele betrekkingen gehad, begin februari 2018, en in april 2018 is jullie relatie aan het licht gekomen (CGVS, p. 18). U stelt dat N. A. ongehuwd is, dat ze gestudeerd heeft aan de universiteit van Mutah en

dat jullie een leeftijdsverschil van 9 jaar hebben. Veel meer dan dit kan u over haar persoonlijk niet vertellen en dit kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat jullie omstreeks oktober 2017 over privé zaken zijn beginnen praten. Mocht jullie relatie daadwerkelijk het louter professionele overstegen zijn, dan kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer over haar zou weten te vertellen dan deze beperkte informatie. Uw verklaringen zijn niet doorleefd en oppervlakkig en dit doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ook uw verklaringen over haar familieleden zijn dusdanig vaag dat uw geloofwaardigheid verder op de helling komt te staan. U stelt dat haar vader overleden is, maar u weet niet wanneer. Evenmin weet u wat haar vader vroeger deed van werk. Verder stelt u dat zij zes broers en twee zussen heeft. Behalve haar broer S., kent u geen enkele andere broer bij naam. Evenmin weet u hoe haar zussen en de echtgenoten van haar zussen heten. Daarnaast stelt u dat een paar broers bij de administratieve diensten, de politie en het koninklijke paleis werken. Iets later preciseert u dat een jongere broer student is, dat S. bij het koninklijke secretariaat werkt en dat de andere broers 'bijvoorbeeld' bij de algemene administratie of de grote gemeente van Amman werken en dat het allemaal ambtenaren zijn. U gevraagd naar de precieze functies van haar broers bij de algemene administratie of de grote gemeente van Amman, antwoordt dat dit moeilijk om te weten is. U weet wel dat één broer werkte bij het algemene secretariaat van Amman en aan andere broer bij de dienst drugsbestrijding van de politie. U gevraagd of u een idee heeft wat de functie van de broer bij de drugsbestrijding is, moet u het antwoord schuldig blijven. U antwoordt dat hij ofwel een gewone agent is ofwel een administratieve functie bekleedt. Uw onwetendheid kan niet overtuigen, temeer u stelt dat N. uit een invloedrijke familie komt en er redelijkerwijze van u mag verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt aan de hand van coherente en gedetailleerde verklaringen. Uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te vrezen, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. U blijft hier dusdanig in gebreke dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Wanneer u daarnaast wordt gevraagd om namen te noemen van ooms of tantes met hoge ambtenarenfuncties, antwoordt u dat de dienst drugsbestrijding vroeger werd geleid door iemand van haar familie, maar dat u niet weet wie dit precies is. Het hoeft geen betoog dat dit vage antwoord evenmin kan overtuigen. Het is bovendien frappant dat u in Oostenrijk had verklaard dat haar oom bij de geheime dienst werkte, terwijl u deze persoon op het CGVS volledig onvermeld laat en dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Mocht N. A. daadwerkelijk een oom hebben met dergelijke positie, dan mag van u verwacht worden dat u deze persoon onmiddellijk zou noemen wanneer u gevraagd wordt naar prominente familieleden. Dat u deze persoon zelfs niet aanhaalt wanneer expliciet wordt gepeild of N. invloedrijke ooms of tantes heeft, is andermaal een contra-indicatie voor uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 20-21 & 23; Vertaling verslag Oostenrijk, dd. 01.10.2018, p. 9).

Bovendien dient vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk had verklaard dat N. vier broers heeft en dit zet uw geloofwaardigheid verder op de helling. U met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, houdt u vol dat zij zes broers heeft en dat het mogelijk is dat u in Oostenrijk vier broers had gezegd, maar dat dit te wijten is aan de psychische druk. Deze blote stelling kan echter niet overtuigen en kan niet gezien worden als een geldige verschoningsgrond, daar het feit dat u onder psychische druk stond louter een bewering is die u niet staaft aan de hand van enig medisch stavingsstuk (CGVS, pp. 20-21 & 23; Vertaling verslag Oostenrijk, dd. 01.10.2018, p. 9).

Daarnaast hebt u ten aanzien van de Oostenrijkse instanties verklaard dat haar 17-jarige jongere broer op haar gsm had ontdekt dat jullie een geheime relatie hadden, terwijl u op het CGVS stelt niet te weten wie van haar broers het ontdekt heeft (CGVS, p. 23). Deze wisselende verklaringen doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder stelt u dat N. in de Shafa Badran wijk woonde, maar u weet niet precies waar. Uw onwetendheid kan andermaal niet overtuigen. Mocht u werkelijk een geheime liefdesrelatie met haar hebben gehad, dan lijkt het niet meer dan logisch dat u hiernaar zou hebben gepeild, temeer zij bij haar moeder woonde, en ook haar getrouwde broers in hetzelfde gebouw woonden, en er logischerwijze van kan worden uitgegaan dat u zich van hun woonplaats zou vergewissen om te weten welke buurt u moest vermijden zodat jullie geheime relatie niet aan het licht zou komen. Dat u bovendien niet weet waar de zussen van N. wonen, is eveneens een contra-indicatie voor uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 19-20).

Voorts ondermijnt ook het feit dat F. amper iets weet over uw relatie met N. verder uw geloofwaardigheid. Zij stelt enkel te weten dat u een affaire had met ene N. A. omdat ze die naam gelezen had op documenten in Oostenrijk. Verder weet ze dat N. ongehuwd is en dat jullie seksuele betrekkingen hebben gehad. Ze stelt dat de familie A. een grote en bekende familie is, maar verder dan dit komt ze niet. Ze verklaart niet te weten hoe de familie van N. op de hoogte is geraakt van jullie relatie en ze stelt uitdrukkelijk dit ook niet te willen weten. Haar onwetendheid doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag immers verwacht worden dat hij gedetailleerde verklaringen aflegt over de hoofdmotieven van zijn verzoek. Van uw echtgenote mag dan ook verwacht worden dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd, temeer dit aspect ook de kern van haar asielmotieven omvat (CGVS F., p. 22).

Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De brief waarin de mukhtar bevestigt dat u problemen heeft in Jordanië werd ter uwe behoefte opgemaakt en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. De internetartikelen over de familie A. bevatten louter algemene informatie over deze familie, niets meer en niets minder. Deze informatie heeft geen betrekking op uw persoon of uw persoonlijke situatie, terwijl u de door u aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk dient te maken, doch blijft u desbetreffend in gebreke. De kopieën van Italiaanse identiteitsdocumenten en van de UNRWA Family Registration Card hebben betrekking op elementen die hier niet worden betwist. Wat betreft de e-mail dd. 21.03.2022 waarin de juridisch begeleidster van het opvangcentrum waar u verblijft, uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud meedeelt, dient opgemerkt dat deze opmerkingen evenmin van die aard zijn om bovenstaande appreciatie te wijzigen. De eerste opmerking over het feit dat F. pas in oktober 2020 opnieuw contact heeft opgenomen met haar ouders is een element dat hier niet wordt betwist. Uw opmerking dat uw relatie met N. niet van die aard was om persoonlijke kwesties met haar te bespreken omdat jullie wisten dat jullie geen toekomst hadden, kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Zoals hierboven reeds aangehaald had u tijdens het gehoor verklaard dat in oktober 2017 over privé zaken bent beginnen praten met N. en dat u op een bepaald moment een liefdesrelatie met haar had. Wanneer u verklaart dat zij uit een invloedrijke familie komt, dan mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt. Zoals reeds aangehaald, uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te vrezen, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. Uw postfactum verklaringen over uw onwetendheid doen bijgevolg geen afbreuk aan deze vaststelling.

Verder verklaart u uw familie te vrezen omdat u sinds eind januari 2022 feitelijk gescheiden bent van M.. Uw broer S. zou dreigementen hebben gestuurd via Messenger. Hij vindt dat een gescheiden vrouw in het buitenland een schande voor de familie is. U stelt dat, mocht u terugkeren naar Jordanië, uw ouders u wel zouden laten scheiden, maar ze zouden u daarna uithuwelijken aan een andere man. U bent echter bang dat u dan uw kinderen zou verliezen want uw ouders zouden niet toelaten dat u de voogdij krijgt over hen. Uit deze door u geschilderde gang van zaken kan echter geen gegronde vrees voor vervolging worden afgeleid. Wat betreft de dreigementen van uw familie omdat het niet hoort dat u in het buitenland zou scheiden, dient opgemerkt dat uw vrees moet beoordeeld worden in geval van terugkeer naar Jordanië. U stelt weliswaar dat u en M. uit elkaar zijn, maar in dit kader dient vastgesteld dat jullie niet officieel gescheiden zijn. U stelt bovendien expliciet dat het geen probleem zou zijn als u in Jordanië zou scheiden. Hieruit kan dan ook geen gegronde vrees worden afgeleid. Wat betreft uw vrees om het hoederecht over uw kinderen te verliezen, dient opgemerkt dat uit de informatie die toegevoegd is aan het administratieve dossier blijkt dat de Jordaanse wet een onderscheid maakt tussen voogdij (wali) en de dagelijkse zorg (hadan) over kinderen onder de 18 jaar. De moeder van de kinderen heeft recht op de dagelijkse zorg (hadan) over de kinderen tijdens het huwelijk en na een scheiding. Zij verliest het recht op de zorg als zij hertrouwt. Dit laatste is in uw geval een louter hypothetische situatie, want uw vrees dat uw familie u zou uithuwelijken is louter een veronderstelling en niet op concrete feiten gebaseerd. Bovendien dient vastgesteld dat u in het verleden al eens aan een gedwongen huwelijk bent kunnen ontsnappen en dat u daarna met M., een man van uw keuze bent kunnen trouwen en dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid of minstens de ernst van de vrees die u verklaart te koesteren. U verklaart dat u uit een conservatieve familie komt met een sterke stammentraditie, maar deze verklaringen dienen enigszins

genuanceerd te worden. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt immers dat u een hoger diploma hebt behaald en negen jaar in een bank hebt gewerkt en dit terwijl u reeds kinderen had. U stelt weliswaar dat uw familie u in de gaten hield, maar dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uw verklaringen over uw conservatieve achtergrond met een korrel zout kunnen worden genomen. Bovendien was u gescheiden van uw eerste echtgenoot en komen uw kinderen uit uw eerste huwelijk nog om de zoveel tijd bij uw ouders op bezoek en tijdens hun bezoek laat uw moeder u met hen bellen. Dit getuigt geenszins van een conservatieve en starre houding. Daarnaast en zoals eerder aangehaald, bent u kunnen ontkomen aan een gedwongen huwelijk dat uw broer voor u had gearrangeerd na uw scheiding met Khalid en bent u daarna kunnen trouwen met M.. Mocht er nog enig geloof kunnen worden gehecht aan het gegeven dat een derde scheiding een schande voor de familie zou zijn, dan is het niet aannemelijk dat u hierdoor vervolging zou moeten vrezen. U hebt immers nog steeds contact met uw zussen en met uw moeder. U stelt weliswaar dat uw moeder u niet mag contacteren van uw vader, maar ze doet het wel. U stelt dat uw vader doet alsof hij niet op de hoogte is dat zij u contacteert, maar u vermoedt dat hij het wel weet. Uw moeder mag u trouwens wél bellen van uw vader wanneer ze dreigementen aan uw adres te bezorgt. Uw vader had ook uw zussen verboden om u te contacteren maar geleidelijk aan is het contact met uw zussen hervat. Deze vaststellingen doen bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid of op zijn minst de ernst van de vrees die u verklaart te koesteren.

Mocht u daadwerkelijk voor vervolging vrezen, dan kan het bovendien niet overtuigen dat u geen doorgedreven stappen hebt ondernomen om te pogen deze kwestie op te lossen door bemiddeling. Wanneer u immers wordt gevraagd of uw moeder en zussen niet kunnen bemiddelen met uw vader, antwoordt u dat dit niet zal lukken omdat de regels bedacht zijn door de mannen van de stam. Deze blote stelling kan niet overtuigen en toont in elk geval niet aan dat er doorgedreven pogingen zijn geweest om tot verzoening te komen. Immers, mocht een scheiding werkelijk dergelijke impact hebben op u en uw familie in Jordanië, is het toch niet meer dan logisch dat u eerst via bemiddeling zou proberen om de kwestie op te lossen. Dat u hiertoe geen ernstige stappen hebt gezet, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid of op zijn minst de ernst van uw vrees (CGVS, pp. 12, 17-20).

Tot slot dient nog het volgende aangestipt. U stelt dat u in Jordanië een identiteitskaart had, maar u herinnert zich niet of u dit document hebt meegenomen tijdens uw vlucht. U weet niet of uw identiteitskaart nog in Jordanië ligt, dan wel bij de Oostenrijkse asielinstanties. Het is echter weinig overtuigend dat u niet meer weet of u een dergelijk belangrijk document zoals een identiteitskaart al dan niet zou hebben meegenomen toen u uw land verliet. Voorts verklaart u dat uw Jordaanse paspoort door de smokkelaar werd afgenomen op de luchthaven van Wenen. U hebt geen kopie van dit paspoort (CGVS, pp. 4-5). Dat u niet minstens een kopie van een van beide identiteitsdocumenten kan neerleggen, doet minstens vermoeden dat u iets wilt achterhouden voor de asielinstanties. U heeft geen bevredigende verklaring hiervoor en dit doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopieën van Italiaanse identiteitsdocumenten, de originele puntenlijst, de kopie van de UNRWA Family Registration Card, de kopie van de scheidingsakte van uw eerste huwelijk, de kopieën van geboorteaktes, de kopie van het diploma Bankwezen en Financiën en de kopie van het vaccinatieboekje hebben betrekking op elementen die hier niet worden betwist. Het attest van de Housing Bank heeft betrekking op een lening die u destijds in Jordanië heeft afgesloten, niets meer en niets minder. U verwacht binnenkort een vonnis van de rechtbank omdat u deze lening niet meer aan het aflossen bent, maar uw vrees dienaangaande blijkt louter hypothetisch te zijn daar er tot op heden nog geen vonnis is gevelde (CGVS, p. 10). Aan het screenshot van een dreigbericht van uw broer kan geen objectieve bewijswaarde worden toegekend gezien dit makkelijk kan worden geënsceeneerd en aldus geen garantie biedt inzake authenticiteit. De fatwa die u heeft afgedrukt van het internet bevat louter algemene informatie over het recht dat ouders hebben om hun dochter terug te halen en op te sluiten als zij is gevlucht, niets meer en niets minder. Deze informatie heeft geen betrekking op uw persoon of uw persoonlijke situatie, terwijl u de door u aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk dient te maken, doch blijft u desbetreffend in gebreke. Buiten het feit dat de kopie van het vonnis van de rechtbank geen bewijswaarde heeft omdat dit geen authentiek document is en bijgevolg makkelijk te manipuleren, heeft dergelijk document enkel een ondersteunende waarde in geval van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is.

Ter volledigheid dient opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van M. S. (O.V. 9.183.011; C.G. 20/19670) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij betoogt dat het onredelijk is om haar vrees ongeloofwaardig te bevinden louter omdat de verklaringen van haar ex-echtgenoot aangaande zijn buitenechtelijke relatie in het kader van zijn asielprocedure ongeloofwaardig werden bevonden. Zij wijst erop dat zij sedert januari 2022 feitelijk gescheiden zij en dat de dossiers op het niveau van het CGVS gesplitst werden. Dat zij weinig weet over de buitenechtelijke relatie kan haar niet verweten worden, nu zij hier uiteraard niets over wil weten omdat zij bedrogen is. Zij verwijst naar een verslag opgesteld door een juridisch begeleidster van het opvangcentrum dat op 9 februari 2022 werd overgemaakt aan het CGVS waarin beschreven staat dat verzoekster en de heer M. wensten te scheiden, dat ze samen uit Jordanië zijn vertrokken omwille van de buitenechtelijke relatie van haar man en de angst voor repercussies, dat verzoekster nog steeds gekwetst is en het koppel relatietherapie overwogen heeft in het belang van de kinderen, maar dat zij sedert januari 2022 toch de knoop hebben doorgehakt om uit de echt te scheiden. Omdat ze hun originele huwelijksakte uit Jordanië niet kunnen bekomen, zou de echtscheiding niet kunnen worden opgestart. De begeleidster deelde vervolgens mee dat verzoekster en de heer M. elks apart wensen gehoord te worden door het CGVS. Verzoekster meent dat uit voormeld verslag de impact blijkt die de buitenechtelijke relatie op haar heeft gehad en ook dat de kinderen hier onder lijden en psychologische begeleiding volgen waarvan nog attesten zullen worden overgemaakt. Zij meent niet verweten te kunnen worden weinig informatie te hebben bezorgd over de buitenechtelijke relatie.

Zij vervolgt dat zij haar familie vreest omwille van haar feitelijke scheiding, zoals zij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud en verwijst naar p. 17 en volgende van de notities van het persoonlijk onderhoud. Dat het CGVS in de beslissing laat uitschijnen dat zij verklaard zou hebben dat ze geen problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Jordanië omwille van haar scheiding is volgens haar niet correct.

Waar in de beslissing gewezen wordt op algemene informatie voor wat betreft het onderscheid tussen voogdij en dagelijkse zorg en op basis daarvan blijkt dat zij het hoederecht van haar kinderen niet zou verliezen omdat zij nog niet hertrouwd is, stelt zij dat er een groot verschil is tussen de praktijk en de wet en zij vooral haar familie vreest, wat zij verklaard heeft. Haar verklaringen zouden steun vinden in het rapport van Amnesty International, waarin uiteengezet wordt dat hoewel het volgens de wet mogelijk is voor een vrouw om zonder toestemming te huwen met een man, dit in de praktijk heel moeilijk blijkt voor vrouwen. Uit hetzelfde rapport blijkt volgens haar ook dat vrouwen door hun mannelijke familieleden als ‘geseind’ kunnen worden geregistreerd bij de autoriteiten, waardoor zij gearresteerd kunnen worden. Zij voegt hierbij toe dat zij verklaard heeft dat haar familie niet akkoord gaat met haar feitelijke scheiding en dat zij dreigementen heeft ontvangen. Uit het rapport blijkt duidelijk dat vrouwen geen vrijheid hebben om zich te bewegen zonder een mannelijke voogd, waardoor het CGVS niet kon stellen dat zij een ‘vrije’ vrouw was omdat zij gestudeerd had en kon werken. Zij vervolgt dat uit het rapport ook duidelijk blijkt dat de Jordaanse samenleving gebaseerd is op stammentradities en dat vrouwen zonder mannelijke toestemming geen vrijheid hebben, wat zij ook verklaard heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud. Zij benadrukt dat de algemene informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, dateert van 2017, terwijl zij recentere informatie bijbrengt die dateert van 2019 en waaruit blijkt dat de problematiek sedert 2017 erger is geworden. Zij verwijt de commissaris-generaal zich te baseren op verouderde informatie,

terwijl de recentere informatie haar verklaringen zouden ondersteunen. De stappen die ondernomen worden met het oog op de gelijkheid tussen mannen en vrouwen zouden niet verregaand zijn en de onderliggende problemen enkel maar verbergen.

Zij verwijt de commissaris-generaal tenslotte geen rekening gehouden te hebben met de e-mail die zij overmaakte op 3 maart 2022 met behulp van haar sociaal assistente en raadvrouw, waarbij spraakberichten en een video werden gevoegd.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende nieuwe stukken:

- Verslag opvangcentrum over huwelijksproblemen verzoekster en haar ex-echtgenoot;
- Mail met overmaken bijkomende documenten aan CGVS;
- Amnesty International, *“Imprisoned women, stolen children policing sex, marriage and pregnancy in Jordan”* van 23/10/2019, met vermelding van de weblink;
- Al Jazeera, *“The Elephant in the Room: Jordanian Women and Equal Rights”*, 18/02/2022, met vermelding van de weblink.

3.2. Op 14 juli 2022 maakt de commissaris-generaal een nota *“verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* over, waarbij de volgende stukken worden gevoegd:

- brief van de Mukhtar;
- Internetartikelen;
- Mail van 21 maart 2021 op de notities van het persoonlijk onderhoud van 2 maart 2022.

3.3. Op 25 juli 2022 maakt verzoekster een *“bezwaar tegen louter schriftelijke procedure”* over overeenkomstig artikel 39/73-2 § 1 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Op 5 september 2022 maakt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij de volgende nieuwe stukken voegt:

- Attest Psychotherapie De Graanmarkt dd. 28/05/2022;
- Recent attest Psychotherapie De Graanmarkt dd. 04/09/2022.

Zij wenst hiermee aan te tonen dat zowel zijzelf als haar minderjarige kinderen in begeleiding zijn omwille van de echtscheidingscrisis en de gevolgen die dit met zich teweeg brengt en zij, als gescheiden vrouw met minderjarige kinderen, uiterst kwetsbaar is, waarmee rekening dient gehouden te worden bij een beoordeling over een terugkeer naar Jordanië.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeksters asielrelaas en vluchtmotieven kunnen als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest de familie A. vanwege het overspel van haar echtgenoot M. met een meisje van de familie A.. Zij vreest ook haar eigen familie omdat zij sinds eind januari 2022 feitelijk gescheiden is van M., wat haar familie niet aanvaardt omdat zij in het buitenland woont en waardoor zij bij terugkeer naar Jordanië uitgehuwelijkt zal worden. Tenslotte vreest zij bij terugkeer een gevangenisstraf omdat ze door de rechtbank in Amman bij verstek veroordeeld werd wegens het niet betalen van een lopende hypotheek.

Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst met betrekking tot verzoeksters vrees voor arrestatie dat (i) de veroordeling bij verstek door de rechtbank te Amman omwille van het niet aflossen van een hypothecaire lening een gemeenrechtelijk motief betreft dat vreemd is aan het Vluchtelingenverdrag, ii) verzoekster geen elementen aanbrengt die erop wijzen dat zij een disproportionele bestraffing riskeert; (iii) ze weinig details kent en kennis heeft over de inhoud van het vonnis en vage verklaringen aflegt met betrekking tot de straf en gerechtelijke instantie. Ten tweede hecht de commissaris-generaal geen geloof aan het overspel van haar echtgenoot en de problemen die verzoekster en haar kinderen hierdoor zouden hebben gekend. Hierbij wordt toegelicht dat geen geloof gehecht werd aan het asielrelaas van haar echtgenoot M. en wordt geciteerd uit zijn beslissing, waarin onder meer opgemerkt wordt dat verzoekster zeer weinig kan vertellen over de vrouw met wie haar man een relatie had en evenmin over de machtige familie waartoe zij zou behoren. Ten derde oordeelt de commissaris-generaal m.b.t. verzoeksters vrees voor haar eigen familie dat i) zij verklaarde dat het geen probleem zou zijn voor haar familie als zij in Jordanië zou scheiden; ii) het gegeven dat zij haar kinderen zou verliezen indien zij hertrouwt hypothetisch is; iii) zij het conservatieve profiel van haar familie niet aannemelijk kan maken nu zij een hoger diploma heeft, negen jaar in een bank gewerkt heeft terwijl zij

reeds kinderen had, ze kon scheiden van haar eerste echtgenoot, kon ontkomen aan een gedwongen huwelijk en voor een tweede keer kon huwen met een man naar keuze en zij bovendien nog contacten heeft met haar moeder en zussen. De commissaris-generaal werpt vervolgens nog op dat het niet kan overtuigen dat zij geen doorgedreven stappen ondernomen heeft om haar problemen via bemiddeling op te lossen, dat het gegeven dat zij niet minstens een kopie van haar identiteitskaart of paspoort kan voorleggen doet vermoeden dat zij iets wilt achterhouden en dat de door haar neergelegde documenten geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster de motieven in de bestreden beslissing, omtrent de door haar geuite vrees bij terugkeer naar Jordanië te worden gearresteerd omdat zij haar lening niet meer heeft afbetaald (CGVS verhoor, p. 8-9), onbesproken laat en op geen enkele wijze betwist. De Raad acht die motieven pertinent en draagkrachtig en neemt ze integraal over: *“Vooreerst verklaart u dat een rechtbank in Amman u bij verstek heeft veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden en de betaling van een bepaalde som geld omdat u na uw vertrek uit Jordanië gestopt bent met het aflossen van de uitstaande bedragen van een hypotheek. Dit door u aangehaalde motief houdt echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De door u aangehaalde feiten zijn immers gemeenrechtelijk van aard en zijn aldus vreemd aan de criteria van de Conventie. U toont aldus geenszins het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de vluchtelingenconventie, aan. Bovendien dient aangestipt dat u geen elementen aanbrengt die erop wijzen dat u, omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie voorziene criteria, disproportionele bestraffing riskeert. Bovendien geeft u slechts blijk van een lacunaire kennis over de inhoud van het vonnis en dit doet afbreuk aan de ernst van deze feiten. U stelt dat u door een rechtbank in Amman werd veroordeeld, maar u weet niet door welke rechtbank. Evenmin weet u of u effectief werd opgeroepen om te verschijnen voor de rechter. U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden en de betaling van een som geld, maar u weet niet over welk bedrag het gaat. U probeert uw vage verklaringen te justificeren door voorop te stellen dat u de details van het vonnis niet kent omdat u niet gefocust was op de details en omdat het voornaamste voor u was dat u niet meer in Jordanië was. Deze uitleg kan echter niet volstaan om uw vage verklaringen te vergoelijken. Uw nalatige houding is immers geenszins in overeenstemming met of getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging voorzien in de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van u als verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat u zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van uw vluchtrelaas. U blijft hier desgevallend in gebreke (CGVS, pp. 7-10).”*

Met betrekking tot verzoeksters vrees ten aanzien van de familie A. wegens de relatie van haar echtgenoot met N.A., kan zij de commissaris-generaal bezwaarlijk verwijten verwezen te hebben naar de inhoud van de beslissing die genomen werd ten aanzien van haar echtgenoot, nu diens vrees gestoeld was op de wraakacties van de familie A. en verzoeksters asielaanvraag hiermee inderdaad verbonden is. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoekster haar verzoek aldus gedeeltelijk heeft gesteund op de asielmotieven zoals uiteengezet door haar echtgenoot. Het feit dat zij momenteel feitelijk gescheiden leven, doet daar geen afbreuk aan. De notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters echtgenoot werden bovendien aan het administratief dossier toegevoegd waardoor de Raad bij machte is vast te stellen dat haar echtgenoot verklaarde zijn land te zijn ontvlucht omwille van de problemen met de familie A. omwille van overspel (AD CGVS, landeninformatie, notities S.M., p. 9, 14-15). Nu de door haar echtgenoot aangehaalde feiten niet geloofwaardig werden bevonden, werd op goede gronden inzake haar eigen verzoek, dat (gedeeltelijk) gebaseerd werd op diezelfde feiten hieraan evenmin geloof gehecht. De Raad stelt hierbij vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de motieven uit de beslissing van haar echtgenoot heeft opgenomen op grond waarvan geen geloof werd gehecht aan de vrees omwille van de vermeende buitenechtelijke relatie, zodat zowel verzoekster als de Raad er ook kennis van kunnen nemen. Bovendien stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal zich geenszins heeft beperkt tot het ongeloofwaardig bevonden relaas van haar echtgenoot, maar ook een onderzoek heeft gevoerd naar de eigen verklaringen van verzoekster en op goede gronden geoordeeld heeft dat het feit dat verzoekster amper iets weet over de buitenechtelijke relatie, wat uiteindelijk de reden vormde voor haar vlucht samen met haar echtgenoot uit haar herkomstland, de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. Van verzoekster, die de drastische beslissing heeft genomen om met haar kinderen en echtgenoot haar

herkomstland te ontvluchten omwille van problemen die voortkomen uit een overspelige relatie van haar echtgenoot, kan toch verwacht worden dat zij over die relatie enige informatie kan geven. Dit geldt des te meer nu het zou gaan om een dame behorende tot een heel invloedrijke familie. Dat zij zich eenvoudigweg beperkte tot de verklaring dat zij niets wil weten omdat het toch irritante zaken zijn (CGVS verhoor, p. 22) overtuigt allerm minst te meer nu verzoekster reeds in Oostenrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en zij reeds bevraagd werd over de relatie van haar echtgenoot (AD CGVS, landeninformatie, info verzoek Oostenrijk) en zij aldus redelijkerwijze op de hoogte kon zijn van het belang ervan. Door in het verzoekschrift opnieuw te herhalen dat zij niets wenst te weten van dat overspel en de onwetendheid haar niet kan worden tegengeworpen, slaagt zij er niet in voorgaande motieven onderuit te halen.

Waar zij vervolgens verwijst naar haar huwelijksproblemen, waarmee de commissaris-generaal volgens haar geen rekening heeft gehouden, stelt de Raad vast dat verzoekster inderdaad een mail van haar raadsman met daarbij een brief van haar sociaal assistent heeft neergelegd (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 12), waarin vermeld staat dat het koppel betwist heeft uit elkaar te gaan. Verder wordt een beschrijving gegeven van de huwelijksproblemen. Uit voorgaande informatie kan enkel worden afgeleid dat er een wens is zowel in hoofde van verzoekster als van haar echtgenoot om te scheiden en dat zij intussen ook aparte kamers hebben gekregen in het opvangcentrum waar zij verblijven, niet meer of niet minder. Dat verzoekster wenst te scheiden doet echter geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat haar asielrelaas, gesteund op het relaas van haar echtgenoot, ongeloofwaardig werd bevonden. Waar zij middels een aanvullende nota van 5 september 2022 nog psychologische attesten voegt, waaruit blijkt dat het gezin een therapeutische begeleiding volgt omwille van een echtscheidingscrisis, werpen deze stukken geen ander licht op voorgaande beoordeling daar hieruit ook enkel blijkt dat er een traject wordt gevolgd onder meer om de situatie ook verstaanbaar te maken ten aanzien van de kinderen. Verzoeksters vrees ten aanzien van haar eigen familie, die niet zal aanvaarden dat de echtscheiding zou worden uitgesproken in Europa (CGVS verhoor, p. 18), het haar als gescheiden vrouw niet zal toestaan om alleen te wonen (CGVS verhoor, p. 19) en haar zal uithuwelijken (CGVS verhoor, p. 18), is hypothetisch en niet aannemelijk. Immers, tot op heden is verzoekster niet uit de echt gescheiden en werden er geen concrete stappen gezet in die zin, waardoor verzoekster niet kan beschouwd worden als een gescheiden vrouw en haar vrees in die hoedanigheid aldus louter hypothetisch is. Bovendien stelde de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeksters bewering als zou haar familie heel conservatief zijn, vasthouden aan tradities en niet loslaten (CGVS verhoor, p. 19) genuanceerd dient te worden nu verzoekster blijkens haar verklaringen wel degelijk blijf gaf van zelfstandigheid en van het feit dat zij een zekere vrijheid genoot. Zij was immers niet alleen in staat een hoger diploma te behalen, bovendien werkte zij negen jaar in een bank terwijl zij reeds kinderen had (CGVS verhoor, p. 14), kon zij scheiden van haar eerste echtgenoot en komen haar kinderen uit dit eerste huwelijk nog regelmatig op bezoek bij haar ouders, belt verzoekster met haar kinderen uit het eerste huwelijk als zij bij haar ouders verblijven (CGVS verhoor p. 13), slaagde zij er zeer gemakkelijk in om door eenvoudige betaling een gedwongen huwelijk te vermijden (CGVS verhoor, p.20) en kende zij hieromtrent geen verdere problemen behalve dan dat zij in de gaten zou zijn gehouden, kon zij vervolgens huwen met een man naar keuze en staat zij nog steeds in contact met haar moeder en zussen (CGVS verhoor, p. 12). Dat verzoeksters familie zeer conservatief is en zij geen vrijheid wordt geboden, kan gelet op voorgaande vaststellingen niet worden bijgetreden. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat in het psychologisch attest van 28 mei 2022 (stuk 2 bij de aanvullende nota van 5 september 2022) uiteengezet wordt dat verzoekster graag verpleegkunde wenst te studeren, maar dat haar vader in haar herkomstland zich hiertegen verzet, wat strijdig is met haar verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, waar zij wel degelijk verklaarde een hoger diploma te hebben behaald (zie *supra*). Ook ter terechtzitting stelt verzoekster dat zij wel degelijk mag studeren. Verzoekster brengt ook geen concrete argumenten aan die betrekking hebben op haar persoonlijke situatie en die voorgaande vaststelling zouden kunnen doen ombuigen, doch beperkt zich ertoe in het verzoekschrift te verwijzen naar een rapport van Amnesty International, *“imprisoned women, stolen children policing seks, marriage and pregnancy in Jordan”*. Waar zij hiermee tracht aan te tonen dat zij als alleenstaande vrouw in Jordanië zonder mannelijke toestemming geen vrijheid heeft, dient te worden herhaald dat verzoekster en haar echtgenoot slechts in aparte kamers verblijven en slechts de wens hebben geuit om uit de echt te scheiden, doch hiertoe nog geen stappen hebben ondernomen, waardoor verzoekster niet kan beschouwd worden al een gescheiden vrouw. Bovendien leest de Raad in de door verzoekster geciteerde passage dat een toekomstige bruid de toestemming van een voogd niet nodig heeft indien zij meer dan 30 jaar oud is of indien zij reeds eerder gehuwd is. Dat verzoekster, die 39 jaar oud is en reeds eerder is gehuwd (in totaal zelfs twee keer), toont niet aan dat zij op basis van dit rapport toestemming van een voogd zou behoeven. Dezelfde informatie kan bovendien worden teruggevonden in het rapport toegevoegd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, *“Report (translation) Jordan Marriage, divorce and guardianship”*, p. 19

“Women over 30 or previously married women over 18 do not need the guardian’s consent to marry”: vrije vertaling: “Vrouwen boven de 30 of eerder gehuwde vrouwen boven de 18 hebben geen toestemming nodig van hun voogd om te trouwen”). Bovendien blijkt uit datzelfde rapport dat een echtscheiding kan worden opgestart als de man en vrouw dit samen wensen (p. 17 van 22), wat *in casu* overigens het geval blijkt en dat na een echtscheiding de vrouw de dagelijkse zorg mag blijven waarnemen over de minderjarige kinderen zolang ze niet hertrouwt (p. 17 van 22). Verzoekster, die nog niet uit de echt gescheiden is en bovendien geen enkel gewag maakt van een wens om te hertrouwen, maakt aldus niet *in concreto* aannemelijk dat zij haar kinderen, bij terugkeer naar Jordanië zal verliezen, nog minder als zou dit een vrees voor vervolging uitmaken in de vluchtelingenrechtelijke zin. Zoals verzoekster terecht opwerpt in haar verzoekschrift zijn er in de praktijk situaties waarin meerderjarige vrouwen toch de toestemming nodig hebben van een voogd om bepaalde acties te verrichten, zoals het openen van een bankrekening en hangt dit vaak af van de individuele beslissing van de private of publieke instanties (p. 20). Echter, zoals reeds *supra* uiteengezet, heeft verzoekster blijk gegeven van voldoende autonomie en vrijheid, waardoor zij niet aannemelijk maakt dat zij, indien zij voor een tweede maal zal scheiden, in tegenstelling tot na haar eerste echtscheiding, onder druk van haar familie alle vrijheid zal verliezen waardoor zij vervolging vreest in vluchtelingenrechtelijke zin. Dat het rapport toegevoegd aan het administratief dossier verouderd zou zijn omdat het dateert van 2017 terwijl de door haar bijgebrachte algemene informatie dateert van 2019 (amnesty international) en van 2022 (Al Jazeera, “The elephant in the room: Jordanian Women and Equal Rights”), heeft geenszins tot gevolg dat de informatie beschreven in het rapport van 2017 niet meer actueel zou zijn, te meer nu de Raad reeds vaststelde dat de informatie geciteerd in het verzoekschrift ook teruggevonden wordt in het rapport van de commissaris-generaal en verzoekster, die wel degelijk blijk heeft gegeven van autonomie, de door haar geciteerde passages niet kan toepassen op haar persoonlijke situatie. De volgende motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het administratief dossier en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *“Verder verklaart u uw familie te vrezen omdat u sinds eind januari 2022 feitelijk gescheiden bent van M.. Uw broer S. zou dreigementen hebben gestuurd via Messenger. Hij vindt dat een gescheiden vrouw in het buitenland een schande voor de familie is. U stelt dat, mocht u terugkeren naar Jordanië, uw ouders u wel zouden laten scheiden, maar ze zouden u daarna uithuwelijken aan een andere man. U bent echter bang dat u dan uw kinderen zou verliezen want uw ouders zouden niet toelaten dat u de voogdij krijgt over hen. Uit deze door u geschilderde gang van zaken kan echter geen gegronde vrees voor vervolging worden afgeleid. Wat betreft de dreigementen van uw familie omdat het niet hoort dat u in het buitenland zou scheiden, dient opgemerkt dat uw vrees moet beoordeeld worden in geval van terugkeer naar Jordanië. U stelt weliswaar dat u en M. uit elkaar zijn, maar in dit kader dient vastgesteld dat jullie niet officieel gescheiden zijn. U stelt bovendien expliciet dat het geen probleem zou zijn als u in Jordanië zou scheiden. Hieruit kan dan ook geen gegronde vrees worden afgeleid. Wat betreft uw vrees om het hoederecht over uw kinderen te verliezen, dient opgemerkt dat uit de informatie die toegevoegd is aan het administratieve dossier blijkt dat de Jordaanse wet een onderscheid maakt tussen voogdij (wali) en de dagelijkse zorg (hadan) over kinderen onder de 18 jaar. De moeder van de kinderen heeft recht op de dagelijkse zorg (hadan) over de kinderen tijdens het huwelijk en na een scheiding. Zij verliest het recht op de zorg als zij hertrouwt. Dit laatste is in uw geval een louter hypothetische situatie, want uw vrees dat uw familie u zou uithuwelijken is louter een veronderstelling en niet op concrete feiten gebaseerd. Bovendien dient vastgesteld dat u in het verleden al eens aan een gedwongen huwelijk bent kunnen ontsnappen en dat u daarna met M., een man van uw keuze bent kunnen trouwen en dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid of minstens de ernst van de vrees die u verklaart te koesteren. U verklaart dat u uit een conservatieve familie komt met een sterke stammentraditie, maar deze verklaringen dienen enigszins genuanceerd te worden. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt immers dat u een hoger diploma hebt behaald en negen jaar in een bank hebt gewerkt en dit terwijl u reeds kinderen had. U stelt weliswaar dat uw familie u in de gaten hield, maar dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uw verklaringen over uw conservatieve achtergrond met een korrel zout kunnen worden genomen. Bovendien was u gescheiden van uw eerste echtgenoot en komen uw kinderen uit uw eerste huwelijk nog om de zoveel tijd bij uw ouders op bezoek en tijdens hun bezoek laat uw moeder u met hen bellen. Dit getuigt geenszins van een conservatieve en starre houding. Daarnaast en zoals eerder aangehaald, bent u kunnen ontkomen aan een gedwongen huwelijk dat uw broer voor u had gearrangeerd na uw scheiding met Khalid en bent u daarna kunnen trouwen met M.. Mocht er nog enig geloof kunnen worden gehecht aan het gegeven dat een derde scheiding een schande voor de familie zou zijn, dan is het niet aannemelijk dat u hierdoor vervolging zou moeten vrezen. U hebt immers nog steeds contact met uw zussen en met uw moeder. U stelt weliswaar dat uw moeder u niet mag contacteren van uw vader, maar ze doet het wel. U stelt dat uw vader doet alsof hij niet op de hoogte is dat zij u contacteert, maar u vermoedt dat hij het wel weet. Uw moeder mag u trouwens wél bellen van uw vader wanneer ze dreigementen aan uw adres te bezorgt. Uw vader had ook uw zussen verboden om u te contacteren maar geleidelijk aan is het contact met uw zussen hervat.*

Deze vaststellingen doen bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid of op zijn minst de ernst van de vrees die u verklaart te koesteren."

Waar verzoekster bij haar verzoekschrift nog een mail voegt waaruit blijkt dat nog bijkomende documenten werden overgemaakt aan de commissaris-generaal (spraakbericht, video, website en rijbewijs) merkt de Raad op dat door mogelijke inscenering van omstandigheden of manipulatie spraakberichten en video-opnames geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgespeeld of ingesproken waardoor de bewijswaarde zeer gering is. Dergelijke documenten zijn dan ook niet van die aard om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. Voor het overige wordt de door de commissaris-generaal gemaakte analyse van de overgemaakte documenten niet betwist, waardoor die motieven bijgetreden worden door de Raad: *"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De brief waarin de mukhtar bevestigt dat u problemen heeft in Jordanië werd ter uwe behoefte opgemaakt en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. De internetartikelen over de familie A. bevatten louter algemene informatie over deze familie, niets meer en niets minder. Deze informatie heeft geen betrekking op uw persoon of uw persoonlijke situatie, terwijl u de door u aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk dient te maken, doch blijft u desbetreffend in gebreke. De kopieën van Italiaanse identiteitsdocumenten en van de UNRWA Family Registration Card hebben betrekking op elementen die hier niet worden betwist. Wat betreft de e-mail dd. 21.03.2022 waarin de juridisch begeleidster van het opvangcentrum waar u verblijft, uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud meedeelt, dient opgemerkt dat deze opmerkingen evenmin van die aard zijn om bovenstaande appreciatie te wijzigen. De eerste opmerking over het feit dat F. pas in oktober 2020 opnieuw contact heeft opgenomen met haar ouders is een element dat hier niet wordt betwist. Uw opmerking dat uw relatie met N. niet van die aard was om persoonlijke kwesties met haar te bespreken omdat jullie wisten dat jullie geen toekomst hadden, kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Zoals hierboven reeds aangehaald had u tijdens het gehoor verklaard dat in oktober 2017 over privé zaken bent beginnen praten met N. en dat u op een bepaald moment een liefdesrelatie met haar had. Wanneer u verklaart dat zij uit een invloedrijke familie komt, dan mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze stelling concreet onderbouwt. Zoals reeds aangehaald, uw onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid maar valt ook niet te rijmen met de vrees die u verklaart te koesteren. Redelijkerwijze mag van u immers verwacht worden dat u, wanneer u verklaart een bepaalde invloedrijke familie te vrezen, precies kan duiden wie deze familieleden zijn en welke functies zij bekleden. Er kan worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn of dat u zich hierover minstens zou geïnformeerd hebben, al was het maar om uw vrees bij een eventuele terugkeer beter te kunnen inschatten. Uw postfactum verklaringen over uw onwetendheid doen bijgevolg geen afbreuk aan deze vaststelling."*

Ook de overige motieven worden door verzoekster onbesproken gelaten en worden door de Raad, bij gebrek aan enig verweer, overgenomen: *"Mocht u daadwerkelijk voor vervolging vrezen, dan kan het bovendien niet overtuigen dat u geen doorgedreven stappen hebt ondernomen om te pogen deze kwestie op te lossen door bemiddeling. Wanneer u immers wordt gevraagd of uw moeder en zussen niet kunnen bemiddelen met uw vader, antwoordt u dat dit niet zal lukken omdat de regels bedacht zijn door de mannen van de stam. Deze blote stelling kan niet overtuigen en toont in elk geval niet aan dat er doorgedreven pogingen zijn geweest om tot verzoening te komen. Immers, mocht een scheiding werkelijk dergelijke impact hebben op u en uw familie in Jordanië, is het toch niet meer dan logisch dat u eerst via bemiddeling zou proberen om de kwestie op te lossen. Dat u hiertoe geen ernstige stappen hebt gezet, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid of op zijn minst de ernst van uw vrees (CGVS, pp. 12, 17-20).*

Tot slot dient nog het volgende aangestipt. U stelt dat u in Jordanië een identiteitskaart had, maar u herinnert zich niet of u dit document hebt meegenomen tijdens uw vlucht. U weet niet of uw identiteitskaart nog in Jordanië ligt, dan wel bij de Oostenrijkse asielinstanties. Het is echter weinig overtuigend dat u niet meer weet of u een dergelijk belangrijk document zoals een identiteitskaart al dan niet zou hebben meegenomen toen u uw land verliet. Voorts verklaart u dat uw Jordaanse paspoort door de smokkelaar werd afgenomen op de luchthaven van Wenen. U hebt geen kopie van dit paspoort (CGVS, pp. 4-5). Dat u niet minstens een kopie van een van beide identiteitsdocumenten kan neerleggen, doet minstens vermoeden dat u iets wilt achterhouden voor de asielinstanties. U heeft geen bevredigende verklaring hiervoor en dit doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."

Verzoekster brengt aldus geen afdoende argumenten aan die een ander licht werpen op de beoordeling van haar asielrelaas en beperkt zich voor het overige tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse en post-factum beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan

de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Jordanië zou hebben gekend of zal kennen.

4.4.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

4.6. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO